

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

2 Infantes prohibet jus conjugium celebrare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

cesse fuerit facere, liberè conceditur. Vnde si supradictus genitor filium suum corpore morientem aspiciens, ne animam perpetua morte peccentem dimitteret, sacri unda baptismatis lavit, ut eum de potestate auctoris mortis & tenebrarum eriperet, & in regnum Christi iam regnaturum a sine dubitatione transmitteret, bene fecisse laudatur: & idcirco suæ uxori libi iam legitime sociatæ, impune, quamdiu vixerit, iudicamus manere conjunctum, nec ob hoc contra præfatas auctoritates divinas aliquatenus separari debere.

¶ *Epistola Iohanni octavi, ex qua sumptum est hoc caput, extat in bibliotheca Vaticana, scripta Anselmo Lemovicina ecclesie Episcopo, & in concilio Nicensensi, tempore eiusdem Iohanni cum legato ipsius, & magna parte Episcoporum Italiae & Gallie habito, in subscriptionibus est, Anselmus Lemovicensis ecclesie Episcopus. Itaque emendatum est, Lemovicina, cum antea legeretur, Lemovina.*

¶ *[Omittendum] Sic emendatum est ex aliquot vetustis, epistola ipsa, & Ivone. In ipsa etiam 34. quæst. 1. & 2. c. 1. Leo eundem verbum utitur, omittendum est, & inculpabile iudicandum, quem imitari videtur Iohannes voluisse. In vulgatis erat, dimittendam non esse.*

¶ *3. pars. Filia c. dicitur spirituali non solum ejus, qui accipit, sed etiam ejus qui trine personis vocabulo eam sacro baptisate tingit. Dicitur etiam spiritualis filia sacerdotis, quæ ex peccata sua constituitur. Harum omnium flagitiosa conjunctio est, & eadem pœna plerenda.*

C. VIII. ¶ Tæpœnitentiæ ei indicitur, qui spiritualem filiam, & pœnitentialem suam, violare monstratur.

Vnde Symmachus Papa ait.

C. Mnes d, quos in pœnitentiâ suscipimus, ita nostri sunt spirituales filii, & ipsi, quos vel nobis suscipiuntibus, vel trine personis vocabulo merentibus, unda sacri baptismatis regeneravit. Sylvestrus quoque docens, admonet unumquemque sacerdotem, ut nullis causis formicationis ad suam pœnitentialem accedat: quia scriptum est: [Omnes, quos in pœnitentiâ accipimus, ita filii nostri sunt, ut in baptisate suscepti.] Quapropter hoc scelus si quis perpetraverit, non solum dignitatis honorem amittat, verum etiam usque ad exitum vite jugi pœnitentiæ se subdat.

C. IX. ¶ De eodem. Item Coelestinus.

Si quis sacerdos cum filia spirituali fornicatus fuerit, sciat se grave adulterium commisisse. Idcirco fornicatio ista est, omnia derelinquat, & res suas pauperibus tradat, & conversus in monasterio Deo usque ad mortem serviat. Sacerdos autem, qui malum exemplum dedit hominibus, ab officio deponatur, & peregrinando duodecim f. annis pœniteat; postea vero ad monasterium vadat, ibique cunctis diebus vite suæ Deo serviat.

C. X. ¶ De eodem. Item g.

Non h. debet Episcopus aut Presbyter commiseri cum mulieribus, quæ ei sua fuerint confessæ peccata. Si forte (quod absit) hoc contigerit, sic pœniteat, quomodo de filis spirituali, Episcopus quindecim annos, Presbyter duodecim, deponatur: si tamen in conscientiam populi devenierit.

Hæc inaque auctoritatibus apparet, quid sive proprium, sive tantummodo viri filium mulier de sacro fonte suscepit, non idcirco a viro suo esse separanda. Quod & de viro similiter oportet intelligi.

a al. regeneratam. b al. debuisset. c Sent. ibid. d Sent. ibidem. e Poly. l. 4. tit. 39. f al. quindecim. g al. Idem. h Poly. ibidem.

QVÆSTIO II.

Sponsalia ante septimum contrahi non possunt. Sed enim consensus contrahuntur, qui intervenire non potest, nisi ab utraque parte id intelligatur, quod inter eos agitur. Probatur ergo sponsalia non posse contrahi inter pueros, quorum aetate infirmitas consensum non admittit. Testatur hoc idem Nicolaus Papa, dicens.

C. I. ¶ Ante tempus consentiendi conjugium contrahi non potest.

Vbi non a est consensus utriusque, non est conjugium. Ergo qui pueris dant puellas in cubilibus, & converso, nihil faciunt nisi uterque pueros, postquam venerit ad annos discretions, consentiat, etiam si pater & mater hoc violaverint & fecerint.

¶ *In Decretalibus tit. de dispensatione impub. cap. 2. habetur initium huius capituli, & adiciuntur alia ex eo Nicolai scripta.*

¶ **[Consentiat]** In vulgatis codicibus sequitur, nec est conjugium, nisi sit consensus utriusque: quæ verba ab Iohanne à priorisque manscriptis.

QVÆSTIO III.

Quid b autem spirituales vel adoptivi filii naturalibus copulari non possint, Nicolaus Papa respondens ad consulta Bulgarorum, cap. 2. testatur, ita dicens.

C. I. ¶ Qui de sacro fonte suscipitur, filius est ejus, a quo suscipitur.

Ita e diligere debet homo eum; qui se suscipit de sacro fonte, sicut patrem. Item. ¶ Est inter fratres & filios spiritualis gratia & sancta communio, quæ non est dicenda consanguinitas, sed potius habenda spiritualis proximitas. Vnde inter eos non arbitramur posse fieri quodlibet legale conjugium: quandoquidem, nec inter eos, qui natura; & eos, qui adoptione filii sunt; veneranda Romana leges matrimonia contrahi permittunt. Item. Si ergo inter eos non contrahitur matrimonium, quos adoptio jungit; quanto potius carnali oportet inter se contubernio cessare, quos per celeste sacramentum regeneratio Sancti Spiritus unct? Longè igitur congruentius filius patris mei, vel frater meus appellatur is, quem gratia divina potius, quam humana voluntas, ut filius patris mei, vel frater meus esset, elegerit; prudentiusque ab alterna corporis commistione secernimur.

C. II. ¶ Filia spiritualis carnali filio nullo modo nubere potest.

Item Zacharias Episcopus servus servorum Dei: reverendissimo Theodoro Episcopo ecclesie Nicensensi.

Placium d nobis ita veneranda fraternitas obtulit, per quod sciscitari curasti, si liceat filio, cuius pater alterius filiam ex sacro baptismate suscepit, suscipiam, id est, spiritualem ejus patris filiam (quod dicitur crudele est) in matrimonio accipere; quod apud te enotanter asseruisti contigisse. ¶ Sed bene tua sancta fraternitas compertum habet, quia Dominus præcepit per

a Extra, de despons. impub. cap. 2. Panorm. lib. 8. cap. 122. b Sentent. 4. dist. 42. c Sentent. ibidem. Ivo p. 2. cap. 13. d Part. 7. cap. 34. Panorm. lib. 8. cap. 123. Ivo sermo 3. de rebus ecclesiasticis. d Polycarp. lib. 6. tit. 4. Anselmus lib. 2. cap. 27. Ivo part. 1. cap. 307. Panorm. lib. 8. cap. 124. e alio fonte. Moysen

